

Csu Fu már messze jár.

Csu Fu már messze jár.
Nem látja Drangalag
édes fügefáit,
meredek szöllejét,
melyre egykor
cellája ablakát
nyitotta.
Mert Csu Fu
már messze jár,
mosolyog,
nem ír,
nem szemzi
éles késével
mandulafáit.
Szavai
ott pihennek
Tab és Bece
dombjain,
a reggeli harmat
cseppjeiben.
Mert megírta
mi reá méretett,
szerteszórta
gyöngyszemeit
a versnek,
hogyan összeszedhesse,
ki ért a szóból.

Miért kérditek hát,
hol jár Csu Fu?

Csu Fu ott jár
a Nap mögött.